

**รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น
ร่างพระราชบัญญัติการค้าของเก่า พ.ศ.**

กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการจัดทำร่างพระราชบัญญัติการค้าของเก่า พ.ศ. ตามบทบัญญัติในมาตรา ๗๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ จำนวน ๒ ครั้ง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ครั้งที่ ๑ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ของสำนักการสอบสวนและนิติการ กรมการปกครอง (https://multi.dopa.go.th/ilab/main/web_index) ระหว่างวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๖๒ ถึง ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ โดยมีหนังสือประชาสัมพันธ์ไปยังหน่วยงานของรัฐ ภาคเอกชน และผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ จังหวัดทุกจังหวัด กรุงเทพมหานคร กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม กรมศิลปากร สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมาคมค้าทองคำ สมาคมผู้ประกอบการรถยนต์ใช้แล้ว สมาคมรีไซเคิลขยะและรับซื้อของเก่า ผู้ประกอบอาชีพขายทอดตลาดและค้าของเก่า ในการรับฟังความคิดเห็นมีผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็น จำนวน ๒๖ คน โดยมีหน่วยงานที่แสดงความคิดเห็นผ่านทางหนังสือ ได้แก่ กระทรวงสาธารณสุข มีหนังสือ ที่ สธ ๐๒๐๒.๓.๙/๓๔๐ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ และสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ ปง ๐๐๐๒.๒/๗๗๔ ลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ซึ่งทั้งหมดเห็นด้วยในหลักการและเหตุผลในการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการขายทอดตลาด และค้าของเก่า โดยมีประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็นที่สำคัญ สรุปได้ดังนี้

ลำดับ	ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงของกรมการปกครอง
๑.	การกำหนดบทนิยามคำว่า “ของเก่า”	๑. การกำหนดบทนิยามของคำว่า “ของเก่า” โดยได้ตัดข้อความ “ทั้งนี้ รวมถึงของโบราณด้วย” ออกไปนั้น หากการกำหนดประเภทของการค้าของเก่าแตกต่างไปจากที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน ก็จะมีส่งผลกระทบต่อการดำเนินมาตรการด้านการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และการต่อต้านการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย ตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน และกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม	เนื่องจากการประกอบกิจการค้าโบราณวัตถุหรือศิลปวัตถุ จะต้องขออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ และมีการควบคุมโดยกรมศิลปากร ซึ่งเห็นว่ามี ความเข้าซ้อนกับใบอนุญาตค้าของเก่า เป็นการสร้างภาระ ให้แก่ประชาชนเกินความจำเป็น

ลำดับ	ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงของกรมการปกครอง
		<p>การสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง</p> <p>๒. การตัดข้อความคำว่า “ทั้งนี้ รวมถึงของโบราณด้วย” ออกจากนิยามคำว่า “ของเก่า” หากจะให้เกิดความชัดเจน ควรแก้ไขข้อความเป็น “ทั้งนี้ ไม่รวมถึงโบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ ตามกฎหมายว่าด้วยโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ”</p>	
๒.	การกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาต	<p>การกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตที่ว่า “ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ในความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน” ควรกำหนดให้สอดคล้องกับข้อเสนอแนะของคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อดำเนินมาตรการทางการเงิน (Financial Action Task Force : FATF) จึงควรกำหนดว่า “ไม่เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน หรือต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดฐานฟอกเงินตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน หรือเคยเป็นบุคคลที่ถูกกำหนดให้เป็นผู้ที่กระทำอันเป็นการก่อการร้าย หรือต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้ายและการแพร่ขยายอาวุธที่มีอานุภาพทำลายล้างสูง”</p>	<p>การกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตว่า “ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ในความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน” มีเจตนาเพื่อป้องกันมิให้อาชญากรใช้ช่องทางการประกอบกิจการค้าของเก่าเพื่อกระทำความผิดฐานฟอกเงิน และกระทำความผิดฐานสนับสนุนทางการเงินแก่การก่อการร้าย เพื่อให้เกิดความชัดเจนและสอดคล้องกับมาตรฐานสากล จึงเห็นควรกำหนดฐานความผิดให้ชัดเจนตามความเห็นของสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน</p>

ลำดับ	ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงของกรมการปกครอง
๓.	การกำหนดระยะเวลาอายุใบอนุญาต	ควรกำหนดอายุใบอนุญาตให้มีระยะเวลา ๕ ปี เพื่อลดภาระงานของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติและลดภาระของประชาชนในการต่ออายุใบอนุญาต	ตามร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้ใบอนุญาตค้าของเก่ามีอายุ ๓ ปี ซึ่งเป็นช่วงระยะเวลาที่เหมาะสม เพื่อลดภาระของประชาชนในการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต และเนื่องจากต้องมีการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้ขอใบอนุญาตอยู่เสมอ การกำหนดระยะเวลาอายุใบอนุญาตที่นานเกินไป จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่มีประสิทธิภาพ
๔.	การกำหนดระยะเวลาการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต	ควรให้มายื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุ	ตามร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้การยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตกระทำก่อนวันที่ใบอนุญาตหมดอายุแล้วให้ถือว่าผู้ยื่นคำขออยู่ในฐานะผู้ได้รับใบอนุญาต จนกว่าจะมีคำสั่งถึงที่สุดไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต ซึ่งจะทำให้ใบอนุญาตมีความต่อเนื่อง หรือหากยื่นหลังจากหมดอายุไม่เกิน ๖๐ วัน จะถือว่ายื่นภายในกำหนดแต่ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่มเติม หากกำหนดให้ยื่นคำขอหลังจากใบอนุญาตสิ้นอายุเพียงอย่างเดียว จะทำให้ช่วงเวลาที่ผู้ประกอบการยังไม่ได้ยื่นคำขอต่ออายุ ไม่สามารถประกอบกิจการได้ เพราะใบอนุญาตได้หมดอายุลงไปแล้ว
๕.	การกำหนดหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาต	ควรกำหนดให้อธิบดีกรมการปกครองมีอำนาจออกกฎหมายอนุบัญญัติเพื่อกำหนดรายละเอียดเกี่ยวกับการแสดงชื่อร้านค้าและคำว่า "ค้าของเก่า" พร้อมทั้งใบอนุญาต ในกรณีของการค้าของเก่าทางสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการป้องกันการตีความกฎหมายในประเด็นของความชัดเจน	ตามร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดหน้าที่ของผู้รับใบอนุญาตให้ต้องแสดงชื่อร้านค้าและคำว่า "ค้าของเก่า" พร้อมทั้งใบอนุญาต ไว้ให้เห็นได้โดยเปิดเผยและเห็นได้ชัดเจน ร้านค้าของเก่า และในกรณีการค้าของเก่าด้วยวิธีการทางสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ให้แสดงชื่อร้านค้าและคำว่า "ค้าของเก่า" พร้อมทั้งใบอนุญาต ไว้ให้เห็น

ลำดับ	ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงของกรมการปกครอง
		ในการแสดงชื่อร้านค้า	ได้โดยเปิดเผยและเห็นได้ชัดด้วยวิธีการทางสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ด้วย เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการต้องปฏิบัติตามกฎหมาย และให้ผู้ซื้อขายสินค้ามีความมั่นใจว่าเป็นร้านค้าที่ได้รับอนุญาตถูกต้องตามกฎหมาย ทั้งนี้ เห็นว่าไม่ควรกำหนดรายละเอียดแยกออกเป็นกฎหมายลำดับรองอีกฉบับ ซึ่งจะเป็นการออกกฎหมายเกินความจำเป็น แต่เห็นพ้องด้วยว่าควรมีการปรับแก้ข้อความในร่างพระราชบัญญัติให้เหมาะสมชัดเจนมากยิ่งขึ้น
๖.	การกำหนดระยะเวลาการพักใช้ใบอนุญาต	ควรกำหนดระยะเวลาการพักใช้ใบอนุญาตได้ครั้งละไม่เกิน ๑๕ วัน	ตามร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตไม่ระงับการกระทำหรือไม่ดำเนินการแก้ไขหรือไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ครั้งละไม่เกินเจ็ดวัน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด เพื่อให้มาตรการทางปกครองมีความต่อเนื่องและบรรลุผลแห่งการบังคับ และมีเจตนาเพื่อให้ผู้รับใบอนุญาตที่ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายได้มีโอกาสปรับปรุงแก้ไขการประกอบกิจการของตนให้ถูกต้องตามกฎหมาย แต่เพื่อให้ระยะเวลาการพักใช้ใบอนุญาตมีความเหมาะสมและเพียงพอแก่การให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปรับปรุงแก้ไขหรือดำเนินการตามที่เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ได้มีคำสั่ง จึงเห็นควรกำหนดเพิ่มเติมระยะเวลาพักใช้

ลำดับ	ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงของกรมการปกครอง
			ใบอนุญาตเป็น ๑๕ วัน
๗.	การกำหนดเงื่อนไขการเพิกถอนใบอนุญาต	ควรกำหนดเป็น “เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วสองครั้งในเหตุเดียวกัน”	ตามร่างพระราชบัญญัติฯ ได้กำหนดเงื่อนไขการเพิกถอนใบอนุญาต โดยให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตมีอำนาจสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาต มีพฤติการณ์เคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตมาแล้วสี่ครั้ง เพื่อเป็นการลงโทษทางปกครองกรณีที่ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งตามพระราชบัญญัตินี้และผู้ประกอบการไม่ปฏิบัติตามจนถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตหลายครั้ง แต่เห็นควรปรับแก้ข้อความเพื่อให้มาตรการลงโทษทางปกครองมีความเหมาะสมและต่อเนื่อง
๘.	การกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ	กำหนดราคาค่าธรรมเนียมสูงเกินไป ควรกำหนดให้เหลือไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท	ค่าธรรมเนียมตามท้ายร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาต ๓,๐๐๐ บาท ซึ่งเป็นอัตราอย่างสูงและจะมีการออกกฎกระทรวงเพื่อกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมอีกครั้งหนึ่ง โดยจะกำหนดให้เหมาะสมสำหรับการบริการประชาชนเท่านั้น และไม่กำหนดให้สูงเกินไปจนเป็นภาระของประชาชน ซึ่งเห็นด้วยที่ควรจะกำหนดให้ไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท ซึ่งสอดคล้องกับต้นทุนของหน่วยงานที่ใช้ในการให้บริการประชาชน
๙.	การกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ควรกำหนดให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต และให้เงินค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้ที่เกิดขึ้นในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดให้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครอง	ตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดให้กระจายอำนาจในการพิจารณาอนุญาต

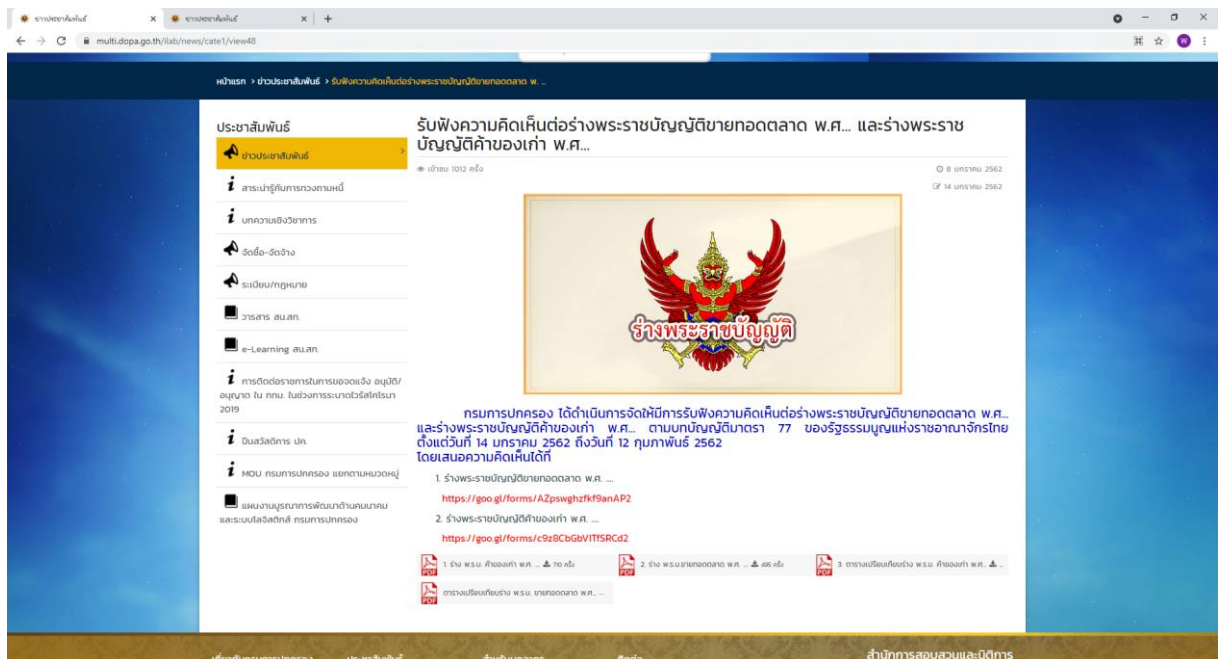
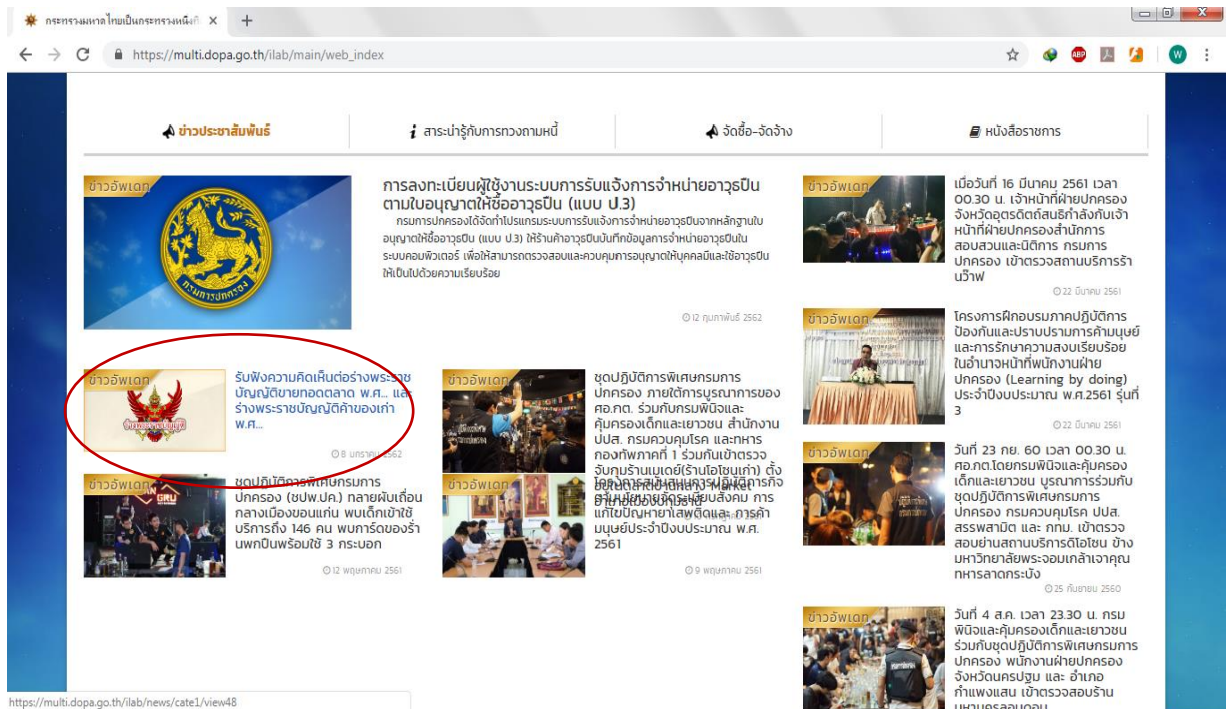
ลำดับ	ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงของกรมการปกครอง
		ส่วนท้องถิ่นนั้น ตามแนวทางของคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้เป็นไปตามแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ตามกฎหมายว่าด้วยการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งตามร่างพระราชบัญญัติฯ กำหนดให้รัฐมนตรีเป็นผู้ออกประกาศแต่งตั้งเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาต ซึ่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะต้องร่วมกันพิจารณาว่าต้องกระจายอำนาจตามกฎหมายว่าด้วยการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่หรือไม่ เพื่อเสนอรัฐมนตรีหรือออกประกาศแต่งตั้งเจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตและพนักงานเจ้าหน้าที่ให้สอดคล้องกับแผนการกระจายอำนาจฯ ต่อไป ทั้งนี้ เห็นด้วยให้มีการกำหนดว่าให้เงินค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้ตกเป็นรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ครั้งที่ ๒ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นผ่านทางเว็บไซต์ของกรมการปกครอง (http://dopacrr.dopa.go.th/draft_law/) ระหว่างวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๔ ถึงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๖๔ โดยมีหนังสือประชาสัมพันธ์ไปยังหน่วยงานราชการ ภาคเอกชน และผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ จังหวัดทุกจังหวัด กรุงเทพมหานคร สมาคมค้าทองคำ สมาคมผู้ประกอบการรถยนต์ใช้แล้ว สมาคมรีไซเคิลขยะและรับซื้อของเก่า สมาคมผู้นิยมพระเครื่องพระบูชาไทย และผู้ประกอบการอาชีพขายทอดตลาดและค้ำของเก่า ในการรับฟังความคิดเห็นมีผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็น จำนวน ๔ คน ซึ่งทั้งหมดเห็นด้วยในหลักการและเหตุผลในการปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการขายทอดตลาดและค้ำของเก่า โดยมีประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น ที่สำคัญสรุปได้ดังนี้

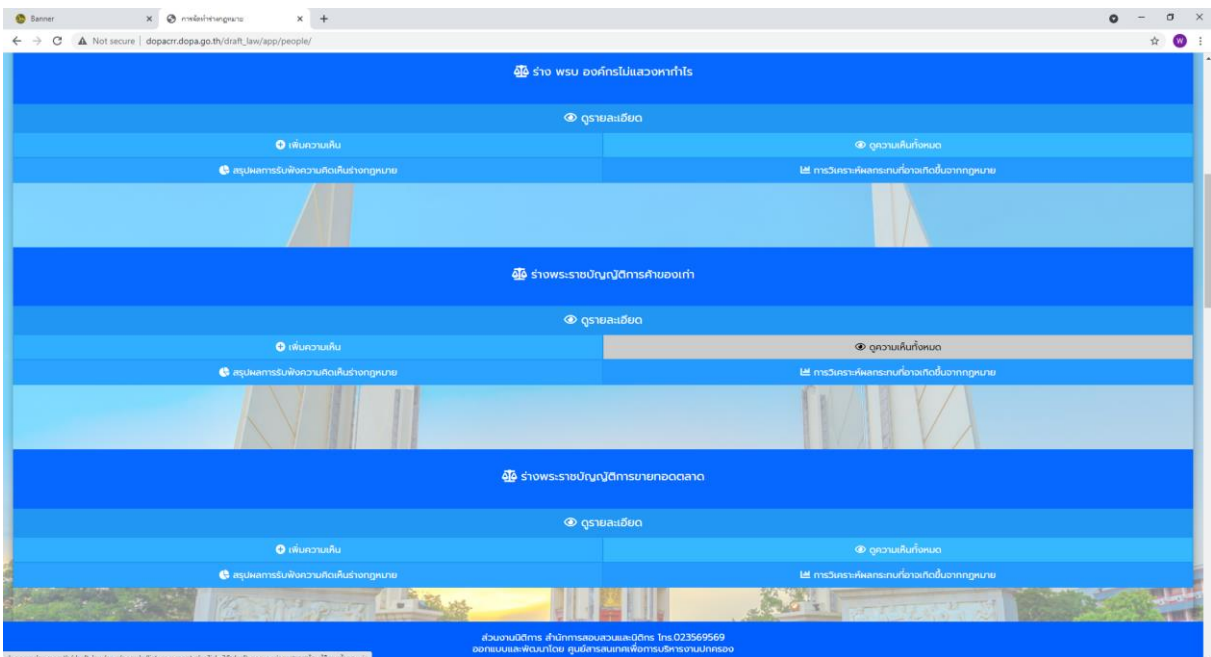
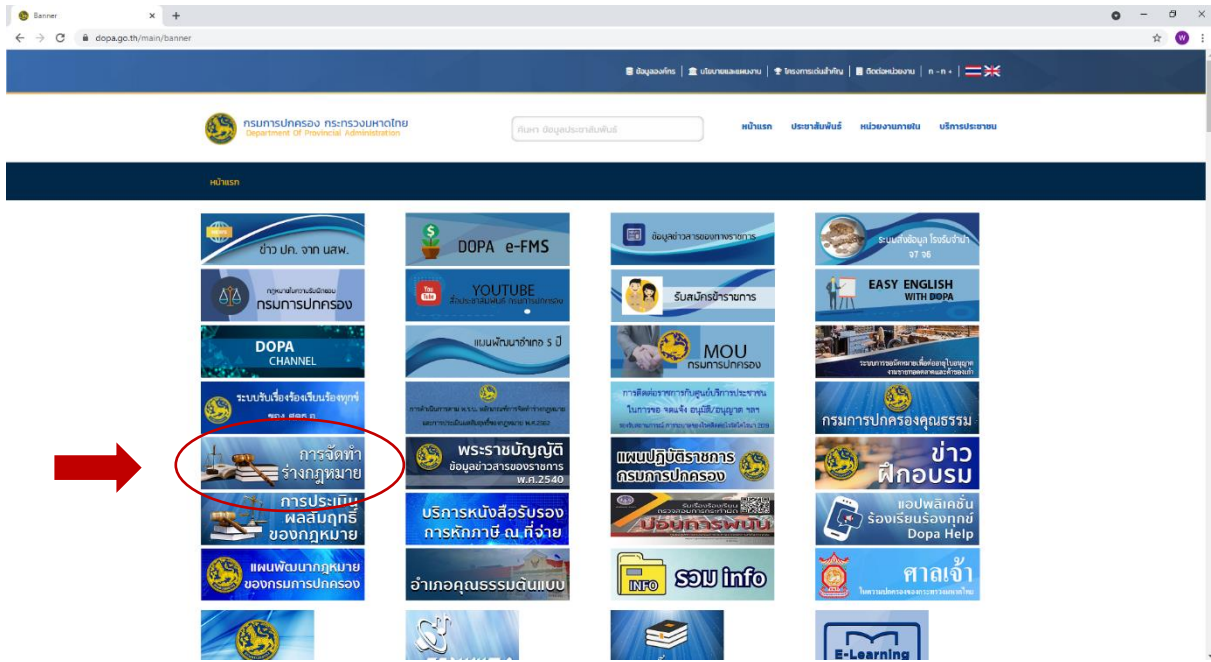
ลำดับ	ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงของกรมการปกครอง
๑.	การกำหนดประเภทของเก่าที่ต้องขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการค้าของเก่า	สมาคมผู้นิยมพระเครื่องพระบูชาไทย เห็นว่า พระเครื่อง เครื่องรางของขลังประเภทต่าง ๆ เป็นวัตถุมงคลที่พระสงฆ์คณาจารย์ผู้สร้าง ได้จัดสร้างขึ้นเพื่อแจกจ่าย	เนื่องจากกิจการค้ำของเก่ามีลักษณะเป็นการซื้อขายทรัพย์สินที่ใช้แล้วหรือทรัพย์สินมือสอง ผู้ที่กระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน เช่น ลักทรัพย์ สามารถใช้ร้านค้าของเก่า

ลำดับ	ประเด็นที่มีการแสดงความคิดเห็น	ความเห็น/ข้อเสนอแนะ	คำชี้แจงของกรมการปกครอง
		<p>หรือจำหน่ายให้แก่พุทธศาสนิกชนทั่วไป เพื่อสักการบูชา เป็นสิริมงคล และเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ และการจำหน่ายวัตถุมงคล เงินที่ได้จากการนั้นก็เพื่อบำรุงวัด ศาสนสถานต่าง ๆ และเพื่อบำรุงพุทธศาสนา มิใช่เพื่อการค้า อีกทั้งพระเครื่องและเครื่องรางประเภทต่าง ๆ ไม่ใช่ของเก่า แต่เป็นทรัพย์สินที่มีสภาพเป็นวัตถุมงคล ที่ผู้คนให้ความเคารพบูชา และวัตถุประสงค์ในการซื้อขาย ไม่ต้องกับความหมายว่าของเก่า เพราะผู้ซื้อและผู้ขาย ไม่ได้มุ่งหวังหรือมีความประสงค์ในการซื้อขายแบบของที่ใช้แล้ว จึงไม่อาจถือได้ว่าการค้าขายพระเครื่อง และเครื่องรางประเภทต่าง ๆ เป็นการค้าของเก่า หรือนำไปจำหน่ายแบบทรัพย์สินที่ใช้แล้ว ที่จะต้องยื่นคำขอ อนุญาตค้าของเก่า แต่ทั้งนี้ เห็นด้วยกับกรมการปกครอง ที่ว่าควรปรับปรุงกฎหมายที่เป็นภาระอุปสรรคแก่ ประชาชนผู้ประกอบการค้า</p>	<p>เป็นช่องทางในการจำหน่ายทรัพย์สินได้ กฎหมายว่าด้วยการค้าของเก่า มีเจตนารมณ์เพื่อให้การจัดระเบียบการ ประกอบอาชีพค้าของเก่าเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็น การป้องกันมิให้การค้าของเก่าเป็นแหล่งรับซื้อ ของโจรและการฟอกเงิน อันจะเป็นประโยชน์ในการ คัดกรองผู้บริโภคและความสงบเรียบร้อยของสังคม โดยเฉพาะป้องกันความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ซึ่งตามร่าง พระราชบัญญัติฯ กำหนดให้รัฐมนตรีมีอำนาจออก ประกาศกำหนดประเภทของเก่าที่ขอรับใบอนุญาตก่อน ประกอบกิจการค้า เพื่อควบคุมการค้าของเก่าที่มีความ จำเป็นต้องควบคุมดูแลเท่านั้น ทั้งนี้ ก่อนการออก ประกาศกำหนดประเภทของเก่า จะมีการรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องอีกครั้ง เพื่อให้เหมาะสมกับ สภาพการณ์ทางเศรษฐกิจและบริบทของสังคมต่อไป</p>

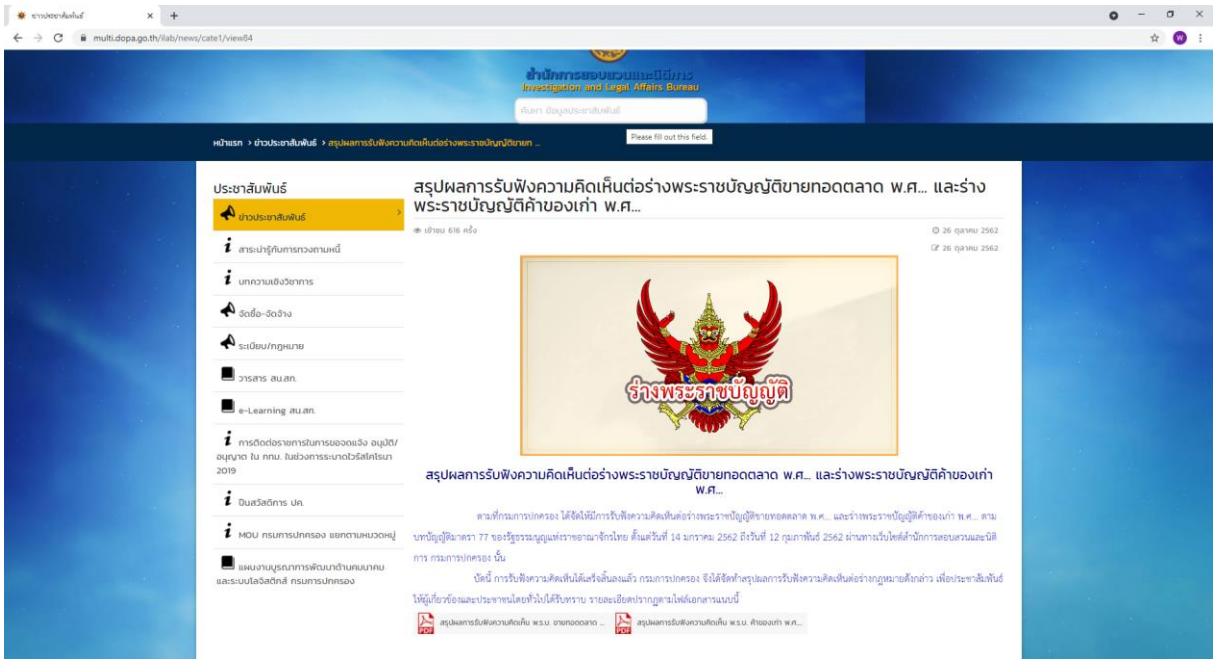
หลักฐานการรับฟังความคิดเห็น และหลักฐานการเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นและการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

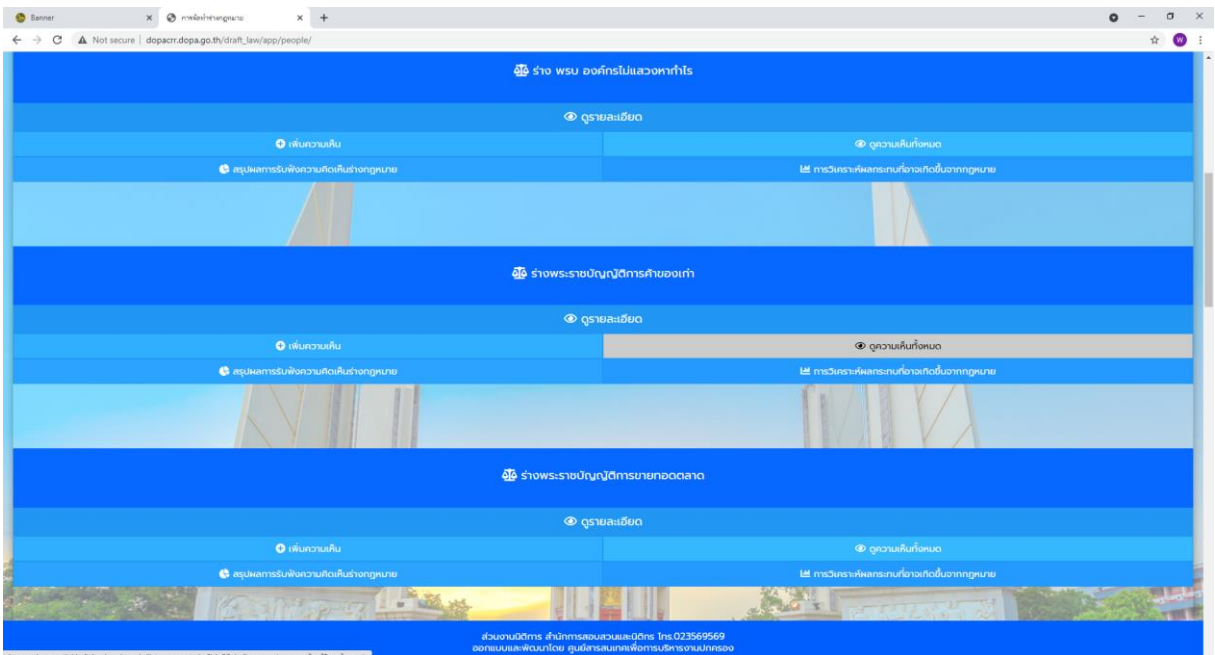
ภาพที่ ๑ หลักฐานการรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๑ ผ่านทางเว็บไซต์ของสำนักงานสอบสวนและนิติการ
กรมการปกครอง (https://multi.dopa.go.th/ilab/main/web_index)

ภาพที่ ๒ หลักฐานการรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๒ ผ่านทางเว็บไซต์ของกรมการปกครอง (http://dopacr.dopa.go.th/draft_law/)

ภาพที่ ๓ หลักฐานการเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๑ ผ่านทางเว็บไซต์ของสำนักงานและนิติกร กรมการปกครอง (<https://multi.dopa.go.th/ilab/news/cate๑/view๘๔>)

ภาพที่ ๔ หลักฐานการเปิดเผยผลการรับฟังความคิดเห็นครั้งที่ ๒ และรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย ผ่านทางเว็บไซต์ของกรมการปกครอง (http://dopacrr.dopa.go.th/draft_law/)